

רמז דק...

1. לקוטי עצות ערך דעת (לו)

צריך האדם להסתכל מאד על דרכיו ולהסתכל ולהתבונן היטב על כל הסבות והענינים שהשם יתברך מזמין לו, ומתגלגל עמו בכל יום ויום, כי כל יום ויום, יש בו מחשבה, דבור ומעשה משונה מחברו. וצריך שתדע שהשם יתברך מצמצם אלקותו מאין סוף עד אין תכלית עד נקודות המרכז של עולם הגשמי שהאדם עומד עליו, ומזמין לו לכל אדם מחשבה, דבור ומעשה לפי היום ולפי האדם ולפי המקום, ומלביש לו בהם רמזים כדי לקרבו לעבודתו... כי בכל הענינים ובכל המשא ומתן ובכל הדברים שבעולם שהשם יתברך מזמין לאדם בכל יום ויום, בכולם יש בהם רמזים פרטיים שהוא יתברך מרמז לו לאדם בכל פעם להתקרב אליו. וצריך להגדיל דעתו ולהסתכל על זה היטב (נד, ב') :

2. פנקס יג טו

כל מיני המצבים שעוברים על האדם לכל פרטי פרטיהם וכל מקריהם היותר שונים ויותר דקים הכל הם מילואים למלא בהם את צביון הנפש... ע"כ אין לך כל רושם עובר על האדם שאינו נועד לתעודה... והכל תלוי באיכות ההשגה ובהירות ציורה, שמתחלפות לפי מעלת האדם והכנותיו הקודמות, והן הן העלאת הניצוצות שראוי לכוין עליהם בכל ענין, בתור "בכל דרך דעהו"...

2א. אורות הקדש א עמוד קעז

כל חזון אשר יגלה - קול קורא הוא ממרומים, מקור הדעת, מאוצר החיים אשר בנשמת חי העולמים, מתגלה הוא כל איש כפי טהרת עלייתו, כפי זיכוד עצמיותו.

2ב. ספר מורה נבוכים - חלק ג פרק יח

... לפי מה שזכרתיו בפרק הקודם, כי אי זה איש מאישי בני אדם שהשיג מן השפע ההוא חלק יותר גדול, כפי הכנת החומר שלו וכפי התלמדו, תהיה ההשגחה עליו יותר בהכרח, אם ההשגחה נמשכת אחר השכל, כמו שזכרתי; ולא תהיה אם כן, ההשגחה האלוהית בבני אדם כולם בשוה, אבל יהיה יתרון ההשגחה עליהם כיתרון שלמותם האנושי זה על זה... וזה הענין הוא פינה מפינות התורה ועליו בנינה - רצוני לומר, על שההשגחה באיש איש מבני אדם כפי מה שהוא :

3. תלמוד בבלי מסכת ערכין דף טז/ב

עד היכן תכלית יסורין אמר רבי אלעזר כל שארגו לו בגד ללבוש ואין מתקבל עליו מתקיף לה רבא זעירא ואיתימא רבי שמואל בר נחמני גדולה מזו אמרו אפילו נתכונו למזוג בחמין ומזגו לו בצונן ומזגו לו בחמין ואת אמרת כולי האי מר בריה דרבינא אמר אפילו נהפך לו חלוקו רבא ואיתימא רב חסדא ואיתימא רבי יצחק ואמרי לה במתניתא תנא אפילו הושיט ידו לכיס ליטול שלש ועלו בידו שתים דווקא שלש ועלו בידו שתים אבל שתים ועלו בידו שלש לא דליכא טירחא למישדיהו .

4. הראי"ה קוק חדריו

מקשיבים את קול שיח הקודש ממרומים, קולטים את הרשמים המתגלים המתנוצצים כברקים ממרומי הנשמה ושרשיה. צולל פעמון הטלפון והקול נשמע, איש בער לא ידע שאיש בעל חפץ והכרה מדבר שם, יחשוב שזהו דבור מכני, בלא נשמת חיים ואוצר רגשות וחפצים. רק היודע את סוד השיח יכיר מיד כי רעהו מדבר עליו. כל חזון אשר יגלה קול קורא הוא ממרומים, ממקור הדעת מאוצר החיים אשר בנשמת חי-העולמים.